

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3373/2017. (XII. 22.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Gfv.VII.30.018/2016/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz.
- [2] A személyes eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Kúria Gfv.VII.30.018/2016/7. számú ítélete megsemmisítését kérte, mert álláspontja szerint az sérti az Alaptörvényt.
- [3] Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze.
- [4] Az indítványozó a takarékszövetkezetként működő jogelőd 10 000 000 forint névértékű részjeggyel rendelkező tagja volt. A jogelőd bankká történő átalakulását a 2013. november 6-án tartott szövetkezeti közgyűlés határozta el, amelyen az indítványozó úgy nyilatkozott, hogy nem kíván a jogutód zártkörűen működő részvénytársaságban részvényessé válni. Az átalakulásról a 2013. november 25-én tartott közgyűlés döntött. Ezen határozatok továbbá a 2013. szeptember 30-ai fordulónappal elkészített vagyonmérlegről, az átalakulási tervről és a jogutódban részvényessé válni nem kívánó tagok tekintetében az elszámolás módjáról szóló szabályzatról (a továbbiakban: Szabályzat).
- [5] A Szabályzat szerint a szövetkezet tagja tagsági jogviszonya megszűnéskor a szövetkezet saját tőkéjéből legfeljebb a részjegye összegére tarthat igényt, figyelemmel a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 216/A. § (1) bekezdésére.
- [6] A Szabályzat rendelkezéseinek megfelelően a jogutódban részvényessé válni nem kívánó tagok részére a vagyonmérleg fordulónapján meglévő részjegyek névértékének megfelelő összeget köteles kifizetni a jogutód a jogutódlás bejegyzésének időpontját követő 30 napon belül. A cégbíróság a jogelődöt törölte, a jogutódot a cégjegyzékbe bejegyezte 2013. december 30-i hatállyal azt követően, hogy az átalakulást a felügyeletet ellátó Magyar Nemzeti Bank engedélyezte. A jogutód az indítványozónak megfizette a részjegyek névértékét (10 000 000 forintot) 2014. január 17-én.
- [7] Az indítványozó felperesként keresetet nyújtott be az elsőfokú bírósághoz, amelyben 43 226 481 forint tőke és annak kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperesként megnevezett jogutódot. Keresete jogcímeiként egyrészt kártérítésre, másrészt elszámolási igényre hivatkozott. Állítása szerint számára 53 226 481 forintot kellett volna megfizetnie a jogutódnak, amelyből csupán 10 000 000 forintot teljesített.
- [8] Felperes előadása szerint a jogutóddal szembeni követelése az átalakulással, annak időpontjában keletkezett. Emiatt az ügyében az átalakulás napján hatályos jogszabályi rendelkezéseket kell alkalmazni, amelyek közé a Szabályzat alapját képező Hpt. 216/A. § (1) bekezdése már nem tartozott. Az ugyanis hatálytalan 2013. november 30. napjától. Ehelyett a számára járó vagyonhányadot a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 74. § (3) bekezdése szerint kell meghatározni. Eszerint a társaságtól megváló tag járandóságát úgy kell megállapítani, hogy az a tagnak a jogelőd jegyzett tőkéjéhez viszonyított vagyoni hozzájárulása arányához igazodjon. A Gt. alapján arányosított vagyonhányad 43 226 481 forinttal meghaladja a 10 000 000 forintot az indítványozó számításai szerint. Keresete elbírálásakor figyelemmel kell lenni továbbá a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény (a továbbiakban: Szövetkezeti tv.) 78. § (3) bekezdésére és 88–89. §-aira és a polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 339. § (1) bekezdésére, valamint 301. § (1) bekezdésére.
- [9] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította mindkét jogcím tekintetében. Az elsőfokú ítélet indokolása kifejtette, hogy az átalakulás egységes folyamat; az átalakulás elhatározásának a napján hatályos jogszabályokat szükséges alkalmazni az adott ügyben. Felperes követelése nem az átalakulás napján keletkezett, hanem akkor, ami-

kor arról nyilatkozott, hogy nem kíván a jogutód részvényesévé válni. Ekkor a Hpt. 216/A. § (1) bekezdése hatályban volt, ahogyan még azon a napon is, amelyen az átalakulásról döntöttek. Emiatt az indítványozó csupán részjegye névértékére jogosult.

- [10] Az indítványozó fellebbezésére eljáró másodfokú bíróság közbenső ítéletével az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta. A másodfokú döntés szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor felperes keresetét mindkét jogcím tekintetében elutasította. A másodfokú ítélet indokolása szerint a jogutódban részvényessé válni nem kívánó tagok jogviszonya az átalakulás időpontjában szűnik meg, az elszámolásra az ekkor (2013. december 30-án) hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni függetlenül attól, hogy az első és a második szövetkezeti közgyűlés időpontjában hatályos törvényi szabályoknak a Szabályzat megfelelt. Az elszámolás eredményeképpen az indítványozónak fizetendő összeg körében az elsőfokú bíróságot a tárgyalás folytatására utasította. Felperes kártérítési igényét a másodfokú bíróság is megalapozatlannak találta.
- [11] A jogutód alperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához a másodfokú bíróság közbenső ítéletével szemben. E kérelem keretei között a Kúriának azt a jogkérdést kellett eldöntenie, hogy mely időpontban hatályos törvényi rendelkezések figyelembevételével kell elszámolnia az alperesnek az indítványozó felperessel. A Kúria szerint annak a napnak nincs jelentősége, amelyen az indítványozó nyilatkozott arról, hogy a jogutódban nem kíván részvényessé válni. A Kúria egyetértett a másodfokú bírósággal annyiban, hogy az indítványozó jogviszonya 2013. december 30-án szűnt meg. Az indítványozó elszámolás iránti igénye valóban ezzel a nappal nyílt meg, ám az elszámolásra nem az ekkor hatályos jogszabályok az irányadók. A jogutódban részvényessé válni nem kívánó tagokkal az átalakulásról döntő határozat meghozatala idején hatályos (2013. november 25-én) jogszabályokkal összhangban kell elszámolni a közgyűlés által ekkor elfogadott dokumentumok szerint, hiszen ezek fejezik ki a közgyűlés akaratát az ekkor hatályos jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel. Ennek megfelelően a Kúria a jogerős közbenső ítéletet – a felülvizsgálattal érintett körben – hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság ítéletét – e körben – ítéletével helybenhagyta, amelyet a Gfv.VII.30.018/2016/9. számú végzésével a perköltség összege körében kijavított.
- [12] 2. Az indítványozó a Kúria ítéletét alkotmányjogi panasszal támadta az Abtv. 27. §-a alapján. Az Alkotmánybíróság figyelemmel volt az indítvány kiegészítésére is, amelyet az indítványozó a kijavító végzést követően nyújtott be, de az tartalmilag szintén a Kúria ítélete ellen irányult. Az indítványozó kérelmet terjesztett elő a sérelmezett kúriai ítélet végrehajtásának a felfüggesztése iránt is.
- [13] Az alkotmányjogi panasz kifejezetten az Alaptörvény három cikkének a megsértését állítja azzal, hogy ezeket másik három alaptörvényi rendelkezéssel együtt szükséges olvasni az indítványban írtak szerint. Az indítvány lényege a következőképpen foglalható össze három pontban.
- [14] A Kúria ítélete sérti az Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) bekezdéseit együtto olvasva az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével. Kapcsolódó indokolást a XV. cikk (2) bekezdésére nézve fogalmazott meg az indítványozó mind az alkotmányjogi panaszban, mind annak kiegészítésében. Ezek szerint a bírói döntés azáltal valószínűleg XV. cikk (2) bekezdése által tiltott hátrányos megkülönböztetést, hogy nem ismeri fel a Hpt. 216/A. § (1) bekezdésének helyes értelmét, indokolás nélkül azonosul az alperesi állásponttal, és mindez ahhoz vezet, hogy a jogértelmezés eltér a jogutódban részt venni kívánó és részt venni nem kívánó tagok tekintetében. Az indítványozó azt állítja, hogy míg előbbiek esetében helyesen nem, addig utóbbiakra – köztük az indítványozóra – nézve tévesen alkalmazták a Hpt. 216/A. § (1) bekezdését. Azzal érvel ugyanis, hogy mindkét esetben Szövetkezeti tv. rendelkezései szerint kellett volna elszámolni. A Hpt. 216/A. § (1) bekezdésének bevezető fordulata – „[h]a törvény eltérően nem rendelkezik” – miatt az alkalmazandó szabály a Szövetkezeti tv. irányadó rendelkezése, hiszen az másként rendelkezik, mint a Hpt. Nevezetesen úgy, hogy „[a] tagsági jogviszony megszüntetése vagy megszűnése esetén a tagot, illetve örökösét (jogutódát), a részjegy névértéke, valamint a tagsági jogviszony alatt keletkezett, a részjegyre jutó saját tőke lekötött tartalékkal csökkentett összege illeti meg, abban az esetben, ha az a veszteség fedezésére nem került felhasználásra” [Szövetkezeti tv. 51. § (3) bekezdés]. Ennek a szabálynak az alkalmazása ugyanahhoz az eredményhez vezet, mint a Gt. keresetlevélben felhívott rendelkezésének az alkalmazása.
- [15] A Kúria ítélete sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését is együtto olvasva az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével. A jogvita tárgyát képező elszámolási jog az alkotmányos tulajdonvédelem alá tartozik a *Gáll kontra Magyarország* ügyben hozott strasbourgi bírósági döntésre alapított analógia alapján [Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJB), *Gáll kontra Magyarország* (49570/11) 2013. június 25., 33–34. bekezdései]. Ennek következtében az indítványozó úgy fogalmazott, hogy „[a] Kúria (és az elsőfokú bíróság) ítélete két aspektusból is sérti a tulajdonhoz fűződő jogomat: – a releváns jogszabályi környezet időbeliségének téves meghatározásá-

- val; – az egyébként hibásan kiválasztott jogszabály önkényes, annak kifejezett tartalmával ellentétes értelmezése által.”
- [16] Végül a Kúria ítélete sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését egyúttal az Alaptörvény 28. cikkével, mert nem tesz eleget az indokolási kötelezettség alkotmányos követelményének, amely a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képezi. A Kúria döntése azáltal sérti ezt a jogot, hogy nem derül ki belőle, hogy a hatályon kívül helyezett jogerős közbenső ítélet mely jogszabályt és milyen értelmezés eredményeképpen sértett. Mindez ellentétes az indokolt bírói döntéshez való jog tartalmával, amelynek összességében az Alkotmánybíróság 3007/2016. (I. 25.) AB határozatában (Indokolás [23]) olvasható az indítványban írtak szerint.
- [17] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság Abtv.-ben lefektetett feltételeinek eleget tesz-e.
- [18] 3.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a sérelmezett döntés kézbesítése (2016. augusztus 2.) és az alkotmányjogi panasz benyújtása (2016. október 3.) között ugyan több, mint 60 nap telt el, de a határidő utolsó napja munkaszüneti napra esett, amely esetben az Ügyrend 30. § (2) bekezdése értelmében a határidő csak az azt követő legközelebbi munkanapon jár le. Utóbbi szabály miatt az alkotmányjogi panasz határidőben érkezettnek tekintendő. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság eljárására hatáskört biztosító rendelkezést (Abtv. 27. §). Az indítványozó érintett, hiszen az alapul szolgáló eljárásban felperesként vett részt. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, a Kúria támadott ítélete az ügy érdemében hozott, jogorvoslattal nem támadható döntés, tehát a panasz eleget tesz az Abtv. 27. § b) pontjában írt feltételnek.
- [19] Ezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz megfelel az Abtv. 27. §-ában, 30. §-ában, 52. § (1b) a) pontjában szabályozott, fentebb elbírált formai feltételeknek.
- [20] 3.2. Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy alkotmányjogi panasz kizárólag Alaptörvényben biztosított jog sérelmére alapítható az Abtv. 27. § a) pontja értelmében. Az Alkotmánybíróság ítélkezési gyakorlatában e fő szabály alól a következő kivételeket dolgozta ki.
- [21] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatályba lépése után is fenntartotta korábbi értelmezését, amely szerint a B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panaszt alapítani kivételesen, a visszaható hatályú jogalkotás vagy a felkészülési idő hiánya miatt lehetséges [lásd legelőször például: 3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [86]–[91]; 3066/2013. (II. 28.) AB végzés, Indokolás [9]; legutóbb például: 3094/2017. (IV. 28.) AB végzés, Indokolás [10]; 3119/2017. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [12]].
- [22] Az indítványozó ugyan hivatkozott az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére, de azzal kapcsolatosan nem vetette fel a visszaható hatályú jogalkotás vagy a felkészülési idő hiányának problémáját.
- [23] Az Alaptörvény 28. cikkével összefüggésben az Alkotmánybíróság szintén rámutat arra, hogy e cikkekre az indítványozó nem hivatkozhat az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában. Ez a rendelkezés nem „Alaptörvényben biztosított jogot” fogalmaz meg, hanem a bíróságok által végzett jogértelmezésre vonatkozik [lásd elsőként: 3084/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [6]; legutóbb: 3215/2017. (IX. 13.) AB végzés, Indokolás [10]].
- [24] Az Alaptörvény I) cikk (3) bekezdése sem „Alaptörvényben biztosított jogról” rendelkezik. Ez a bekezdés az általános alapjog-mérlegelési tesztet rögzíti [lásd például: 3142/2014. (V. 9.) AB végzés, Indokolás [27]; 3031/2017. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [29]; 3264/2017. (X. 19.) AB határozat, Indokolás [18]].
- [25] A fentiek miatt a panasz az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, I) cikk (3) bekezdésének és 28. cikkének sérelmére vonatkozó részében nem felel meg az Abtv. 27. § a) pontjában szabályozott tartalmi feltételnek.
- [26] 3.3. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy a kérelem akkor felel meg a határozottság követelményének, ha egyértelműen megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, valamint indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indítvány érdemi elbírálásának akadálya, ha az indokolás hiányosságai miatt a kérelem nem felel meg a határozottság követelményének, illetve nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a sérelmezett döntéssel [3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11], 3102/2015. (V. 26.) AB végzés, Indokolás [24], 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]].

- [27] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését érintő panaszellel összefüggésben alkotmányjogilag értékelhető indokolást nem adott elő. Az alkotmányjogi panaszban és annak kiegészítésében az indítványozó csupán a jelen végzés 2.2. pontjában idézett állítást fogalmazza meg, az alkotmányossági felülvizsgálati eljárásban értékelhető indokolás nélkül. Az indítványozó indokolása ebben a körben arra helyezi a hangsúlyt, hogy a Kúria jogszabály-értelmezése az indítványozó szerint miért jogszerűtlen. A felhívott EJEB döntés indítványozó által megjelölt egyik bekezdése értelmében „[n]em keletkezik azonban »jogos várakozás« akkor, ha a hazai jog helyes értelmezése és alkalmazása vitatott, és a kérelmező beadványait a nemzeti bíróságok ezt követően elutasítják” [EJEB, *Gáll kontra Magyarország* (49570/11) 2013. június 25., 34. bekezdés]. Az alkotmányjogi panaszban a magyar jog helyes értelmezését és alkalmazását vitatta az indítványozó, ami az indítványozó által felhívott EJEB döntés szerint sem keletkeztet alkotmányjogi tulajdonvédelem alá tartozó jogvitát.
- [28] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésével kapcsolatban szintén megállapította, hogy az indítványozó indokolása nem felel meg a törvényi feltételnek. Az alkotmányjogi panasz – ideértve annak kiegészítését is – ugyanis egyáltalán nem tartalmaz e bekezdéshez kötött érvelést.
- [29] Ezek miatt a panasz az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének és XV. cikk (1) bekezdésének sérelmére vonatkozó részében nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjaiban lefektetett határozottság követelményének.
- [30] 3.4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz kizárólag arra korlátozódott, hogy a Kúria döntése sérti az Alaptörvényt. Az Alkotmánybíróság nem észlelt a jogvita alapját képező ügyben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést. Az indítvány alapján felvetődő alkotmányjogi, alább vizsgált kérdésekkel az Alkotmánybíróság számos ügyben foglalkozott már, ahogyan azokra a következőkben támaszkodik is. Megjegyzendő, hogy az indítványozó sem utalt ilyennek minősülő kérdésre.
- [31] Az alkotmányjogi panasz alapján az azonban vizsgálandó, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség megvalósulhatott-e az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban ezekkel a kérdésekkel foglalkozott.
- [32] Az Alkotmánybíróság először az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésével kapcsolatos panaszellel vizsgálta meg abból a szempontból, hogy azzal összefüggésben felvetődik-e a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség gyanúja. Ezen alaptörvényi rendelkezés értelmében „Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja”.
- [33] Jelen ügyben kizárólag az „egyéb helyzet” szerinti megkülönböztetés sérelme vetődhetne fel, amelyet a Kúria ítélete okozhatott volna. Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy az „egyéb helyzet” szerinti különbségtétel alkotmányos értelmét a hátrányos megkülönböztetés tilalmával összefüggésben korábbi döntéseiben már kidolgozta. Ezek szerint az „egyéb helyzet” nem fed le bármely helyzetet, hanem – az *eiusdem generis* értelmezési szabállyal összhangban – az csak arra vonatkozik, amelyben az ember megváltoztathatatlan alaptulajdonsága(i), avagy a személyiség valamely tartós eleme(i) érintett(ek). E garanciális fordulat alkotmányjogi jelentősége az, hogy rugalmasságot biztosít az Alkotmánybíróság számára az értelmezés során: az előre nem látható, de a felsorolásban szereplő tulajdonságokhoz döntő hasonlóságot mutató helyzetben élő személyeket sem érheti hátrányos különbségtétel [először: 3206/2014. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [27], legutóbb: 3251/2017. (X. 10.) AB végzés, Indokolás [23]].
- [34] Az előbbiekre figyelemmel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése vonatkozásában azért nem merülhetett fel jelen ügyben, mert az indítványozó a védettnek minősülő körön kívüli tulajdonságra vonatkoztatva állította a hátrányos megkülönböztetést. Az előbb idézett bekezdés felsorolásában lévő tulajdonságokkal döntő hasonlóság kétség kívül nem mutatható ki a tekintetben, hogy a takarékszövetkezet jogutódjában részvényessé válni nem kívánó tagokkal másként számoltak el, mint a részvényessé válni kívánó tagokkal.
- [35] Ezt követően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése körében vizsgálódott. Ezzel kapcsolatban megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem tartalmaz olyan érveket, amelyek felvetnék az indokolt bírói döntéshez való jog sérelmének a lehetőségét és ezen keresztül az érdemi vizsgálat szükségességét. Az indítványozó a Kúria indokolásával kapcsolatos kifogásokat vetett fel. Ezekben egyrészt az a közös, hogy

- a jogszabály-értelmezés esetleges ellentmondásaira mutatnak rá, másrészt ezekkel az indítványozó arra törekszik, hogy a döntés jogszerűtlenségét alátámassza. Szerinte ugyanis nem a Hpt. 216/A. § (1) bekezdése az irányadó szabály, hanem a Szövetkezeti tv. vonatkozó rendelkezése.
- [36] A panaszban írtakkal ellentétben a Kúria világos indokát adta annak, hogy miért volt jogszerű az elsőfokú bíróság ítélete, illetve miért volt jogszerűtlen a másodfokú bíróság közbenső ítélete. A sérelmezett kúriai ítélet indokolásának [21]–[26] pontjai levezetik, hogy miért a 2013. november 25-én hatályos szabályt kellett alkalmazni a Hpt.-ből. A Kúria válasza erre a jogkérdésre az, hogy a közgyűlésnek az átalakulásról döntő határozat meghozatalakor azt a jogot kellett követnie, amely e határozat napján hatályban volt. A közgyűlés akaratából a jogutódlás ennek megfelelően zajlott le, az indítványozóval is e napon hatályos szabályozásra figyelemmel számoltak el.
- [37] Az Alkotmánybíróság e panaszelemmel kapcsolatban emlékeztet állandó gyakorlatára: „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; legutóbb: 3258/2017. (X. 10.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [38] Ezek tükrében az Alkotmánybíróság azt nem vizsgálta felül, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelmet a szakjogi szabályoknak megfelelően bírálta-e el. Az Alkotmánybíróság rámutat arra is, hogy bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség nem igazolható önmagában az indítványozó számára hátrányos döntés indokolásának kritikájával, az ahhoz fűzött kérdésekkel. Az indítványozó nem adott elő olyan állítást, amelyek kétségesé tennék az indokolt bírói döntéshez való jog sérelmét az adott ügyben, emiatt az Alkotmánybíróság nem bocsátkozott az érdemi vizsgálatba. Megjegyzendő azonban, hogy a szövetkezeti hitelintézet, amelynek egyik típusa a takarékszövetkezet, tagja tagsági jogviszonyának megszűnésére vonatkozó különös rendelkezéseket (*lex specialis*) a Hpt. tartalmazza. Ezeket nem rontják le a Szövetkezeti tv. valamennyi szövetkezetre vonatkozó általános rendelkezései (*lex generalis*). Azt ugyanis az Alkotmánybíróság már korábban megállapította, „[a] *lex specialis* derogat *legi generalis* elve rendszerint a jogforrási hierarchiában azonos szinten álló jogszabályok viszonyában alkalmazandó” {12/2015. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [23]}.
- [39] Az előbbieken kifejtettek miatt az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésére és XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapított panaszelem nem felel meg az Abtv. 29. §-ában lefektetett tartalmi feltételeknek.
- [40] 4. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 50. § (1) bekezdése alapján tanácsban eljárva – megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg a törvényi feltételeknek, és emiatt a rendelkező részben írtak szerint – az Abtv. 27. § a) pontja, 29. §-a, 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjai, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján – annak visszautasításáról döntött.
- [41] A Debreceni Törvényszék a 6.G.40.155/2015/37. számú végzésével a Kúria sérelmezett ítéletének a végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának a befejezéséig felfüggesztette. Erre tekintettel az Alkotmánybíróságnak nem kellett döntenie az alkotmányjogi panaszban előterjesztett felfüggesztés iránti kérelemről.

Budapest, 2017. december 12.

Dr. Salamon Lászlós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2086/2016.

